

368L0367

Nr L 260/16

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING

22.10.68

RÅDETS DIREKTIV

av den 15 oktober 1968

om genomförande av etableringsfrihet och frihet att tillhandahålla tjänster som egenföretagare inom servicesektorn (ur ISIC-huvudgrupp 85); 1. Restauranger, kaféer, krogar och andra ställen där man äter och dricker (ISIC-grupp 852)
2. Hotell, pensionat, campingplatser och andra slag av husrum (ISIC-grupp 853)

(68/367/BEG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 54.2 och 54.3 och 63.2 och 63.3 i detta,

med beaktande av Allmänna handlingsprogrammet för upphävande av begränsningar av etableringsfriheten⁽¹⁾, särskilt avdelning IV C i detta,

med beaktande av Allmänna handlingsprogrammet för upphävande av begränsningar av friheten att erbjuda tjänster⁽²⁾, särskilt avdelning V C i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽³⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽⁴⁾, och

med beaktande av följande:

I generalprogrammen föreskrivs att all särbehandling som grundar sig på nationalitet vad gäller rätten att etablera sig och erbjuda tjänster som egenföretagare inom den sektor som omfattar restauranger, kaféer, krogar och andra ställen där man äter och dricker samt hotell, pensionat, campingplatser och andra slag av husrum skall vara upphävd efter slutet av andra året av övergångsperiodens andra etapp och före utgången av andra etappen.

De former av verksamhet som omfattas av detta direktiv kan utövas på permanent, temporär eller säsongsmässig basis.

Endast de former av ekonomisk verksamhet som utövas regelbundet och yrkesmässigt omfattas av detta direktiv oavsett om de är öppna för allmänheten som helhet eller för en särskild kategori eller särskilda kategorier av personer.

Detta direktiv omfattar inte uthyrning av vare sig möblerade eller omöblerade lokaler, såvida inte sådan uthyrning innefattar erbjudande av tjänster.

Detta direktiv tillämpas inte på den ambulerande verksamhet som finns definierad i andra stycket i artikel 2.1 i rådets direktiv av den 15 oktober 1968⁽⁵⁾ om genomförande av etableringsfrihet och frihet att erbjuda tjänster som egenföretagare inom detaljhandeln (ur ISIC-grupp 612).

I Allmänna handlingsprogrammet för upphävande av begränsningar av etableringsfriheten föreskrivs att begränsningarna av rätten att ansluta sig till yrkes- eller handelsorganisationer skall upphävas i de fall då vederbörandes yrkesverksamhet oundvikligen medför att denna rätt utövas.

Det skötsamhetsbevis som vederbörande kan åläggas att förete är av särskild vikt vad gäller de former av verksamhet som omfattas av detta direktiv; i vissa medlemsstater krävs därför sådant bevis inte bara av den direkt berörde utan även av de familjemedlemmar som lever med honom eller arbetar i hans företag; genom detta direktiv måste det bli lättare för de personer som skulle kunna åläggas att förete detta bevis att skaffa ett sådant; vikten av god vandel inom näringen eller yrket i fråga har lett till att vissa medlemsstater av de egna medborgarna kräver andra slag av skötsamhetsbevis och gott anseende än de gängse bevisen; dessa medlemsstater kan ålägga medborgarna i andra medlemsstater liknande krav.

Den ställning som tillkommer anställda, vilka medföljer den som erbjuder tjänster eller utför arbete för dennes räkning, kommer att regleras genom bestämmelser som fastställts i enlighet med artikel 48 och 49 i fördraget.

Särskilda direktiv med bestämmelser om förmånstagarnas fria rörlighet och bosättning som är tillämpliga på alla former av verksamhet som egenföretagare och, där så behövs, direktiv om samordning av de garantier som medlemsstaterna kräver av bolag eller enskilda firmor till skydd för medlemmar och andra har antagits eller kommer att antas.

⁽¹⁾ EGT nr 2, 15.1.1962, s. 36/62.

⁽²⁾ EGT nr 2, 15.1.1962, s. 32/62.

⁽³⁾ EGT nr 23, 5.2.1966, s. 354/66.

⁽⁴⁾ EGT nr 205, 7.12.1965, s. 3069/65.

⁽⁵⁾ EGT nr L 260, 22.10.1968, s. 1.

I vissa medlemsstater regleras de former av verksamhet som omfattas av detta direktiv mestadels av bestämmelser som hänför sig till påbörjandet av dessa verksamhetsformer medan andra medlemsstater där så krävs kommer att besluta om sådana bestämmelser; vissa övergångsbestämmelser vars syfte är att underlätta för medborgarna i andra medlemsstater att påbörja och utöva verksamhetsformerna i fråga är därför underkastade ett särskilt direktiv.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Medlemsstaterna skall med avseende på de fysiska personer och bolag eller enskilda firmor (här nedan kallade förmånstagare) som nämns i avdelning I i de allmänna handlingsprogrammen för upphävande av begränsningar av etableringsfriheten och friheten att erbjuda tjänster upphäva de begränsningar som avses i avdelning III i dessa handlingsprogram, vilka påverkar rätten att påbörja och utöva den verksamhet som närmare anges i artikel 2 i detta direktiv.

Artikel 2

1. Bestämmelserna i detta direktiv skall tillämpas på de former av verksamhet som utövas av egenföretagare som omfattas av de former av service som närmare anges i bilaga II till Allmänna handlingsprogrammet för upphävande av begränsningar av etableringsfriheten (ISIC grupp 852 och 853)⁽¹⁾.

2. I detta direktiv avses med *former av verksamhet som ingår i grupp 852 (restauranger, kaféer, krogar och ställen där man äter och dricker)*: de former av verksamhet som utövas av fysiska personer, bolag eller enskilda firmor, som regelbundet och yrkesmässigt och i eget namn och för egen räkning serverar tillagad mat eller drycker för konsumtion i lokalerna tillhörande den rörelse eller de rörelser som de driver.

Bestämmelserna i detta direktiv skall även tillämpas på servering av måltider för konsumtion på annat håll än i de lokaler där de har tillagats.

3. Bestämmelserna i detta direktiv skall inte tillämpas på servering av tillagad mat eller drycker avsedda för omedelbar konsumtion, om sådan servering sker i form av ambulerande verksamhet.

4. I detta direktiv avses med *former av verksamhet som ingår i grupp 853 (hotell, pensionat, campingplatser och andra slag av husrum)*: de former av verksamhet som utövas av fysiska personer, bolag eller enskilda firmor, som regelbundet och yrkesmässigt i eget namn och för egen räkning tillhandahåller:

— husrum eller möblerade rum i en eller flera rörelser som de driver, eller

— campingplatser på särskilt utrustade platser avsedda för kortare vistelser,

och som i varje enskilt fall även tillhandahåller sådan service som normalt är förknippad med denna verksamhet.

Artikel 3

1. Medlemsstaterna skall i synnerhet upphäva följande begränsningar:

a) De som hindrar förmånstagarna från att etablera sig eller erbjuda tjänster i värdlandet på samma villkor och med samma rättigheter och skyldigheter som medborgarna i det landet.

b) De som härrör från förvaltningspraxis som innebär att förmånstagarna utsätts för särbehandling jämfört med de egna medborgarna.

2. Till de begränsningar som skall upphävas hör i synnerhet de som härrör från åtgärder som hindrar eller begränsar förmånstagarnas möjligheter att etablera sig eller erbjuda tjänster på följande sätt:

a) I Belgien

— skyldigheten att inneha ett *carte professionnelle* (artikel 1 i lagen av den 19 februari 1965).

b) I Tyskland

— kravet att utländska medborgare skall underkastas behovsprövning för att erhålla tillstånd att öppna restaurang eller hotell (*Nachweis eines Bedürfnisses*) (vom *Gaststättengesetz* av den 28 april 1930, paragraf 1.2).

c) I Frankrike

— skyldigheten att inneha ett *carte d'identité d'étranger commerçant* (*décret-loi* av den 12 november 1938, *décret* av den 2 februari 1939, lag av den 8 oktober 1940),

— uteslutning från rätten att förnya arrendeavtal (artikel 38 i *décret* av den 30 september 1953),

— bestämmelsen som hindrar utländska medborgare från att utöva yrket detaljhandlare med drycker för konsumtion på stället (*Code des débits de boissons et des mesures contre l'alcoolisme*, artikel L 31 i *décret* 55-222 av den 8 februari 1955, *ordonnance* nr 59-107 av den 7 januari 1959).

d) I Italien

— bestämmelsen att endast italienska medborgare kan utöva yrket föreståndare för övernattingsstugor i alperna (*Gestore di rifugi alpini*) (artikel 13 i *Decreto del Commissario per il Turismo* av den 29 oktober 1955).

e) I Luxemburg

— den begränsade giltighetstiden för tillstånd som beviljas utländska medborgare (artikel 21 i lagen av den 2 juni 1962),

⁽¹⁾ International Standard Industrial Classification of all Economic Activities (Statistical Office of the United Nations, Statistical Papers, serie M nr 4, rev. 1, New York, 1958).

- kravet att de som vill öppna ett värdshus (*auberge*), en matservering (*cabaret*) eller andra lokaler för försäljning och konsumtion av alkoholdrycker skall ha varit bosatta i Luxemburg minst fem år utan avbrott (artikel 1 i lagen av den 12 augusti 1927).

Artikel 4

1. Medlemsstaterna skall se till att förmånstagarna har rätt att ansluta sig till yrkes- eller handelsorganisationer på samma villkor och med samma rättigheter och skyldigheter som de egna medborgarna.
2. Vid etablering skall rätten att ansluta sig till yrkes- eller handelsorganisationer medföra möjlighet att inneha uppdrag inom sådana organisationer. Dessa uppdrag kan dock förbehållas de egna medborgarna, då organisationen i fråga har myndighetsutövande uppgifter i enlighet med en lag eller en förordning.
3. I Luxemburg skall medlemskap i *Chambre de commerce* eller *Chambre des métiers* inte medföra rätt för förmånstagarna som omfattas av detta direktiv att delta i valet av förvaltningsorgan inom dessa handelskammare.

Artikel 5

Medlemsstaterna får inte ge de egna medborgarna, som beger sig till en annan medlemsstat i syfte att där utöva sådan verksamhet som avses i artikel 2, något stöd som kan snedvrída etableringsvillkoren.

Artikel 6

1. I de fall då ett värdland av de egna medborgare som vill påbörja någon form av verksamhet som avses i artikel 2, kräver skötsamhetsbevis och bevis om att de inte har varit försatta i konkurs eller ettdera av dessa bevis, skall den staten vad gäller medborgare i andra medlemsstater som tillräckligt bevis på detta godta utdrag ur kriminalregistret eller, om sådant intyg inte kan uppvisas, motsvarande handling utfärdad av behörig rättsinstans eller förvaltningsmyndighet i utlänningens ursprungsland eller senaste hemvistland, av vilken det framgår att dessa krav är uppfyllda.

I de fall då det i utlänningens ursprungsland eller senaste hemvistland inte utfärdas något bevis om att vederbörande inte har varit försatt i konkurs kan detta bevis ersättas av

en försäkran under ed som avgivits inför behörig rättsinstans eller förvaltningsmyndighet, notarius publicus eller behörig yrkes- eller handelsorganisation i utlänningens ursprungsland eller senaste hemvistland.

2. I de fall då en medlemsstat ålägger de egna medborgarna, som vill påbörja sådan verksamhet som avses i artikel 2 vissa krav på god vandel eller gott anseende vad gäller dem själva eller de familjemedlemmar som lever tillsammans med dem och bevis att dessa krav är uppfyllda inte kan erhållas från den handling som avses i punkt 1, skall den staten som tillräckligt bevis på detta vad gäller medborgare i andra medlemsstater godta intyg utfärdat av behörig rättsinstans eller förvaltningsmyndighet i utlänningens ursprungsland eller senaste hemvistland, av vilket det framgår att kraven i fråga är uppfyllda. Detta intyg skall hänföra sig till vissa bestämda fakta som av värdlandet betraktas som relevanta.

3. Handlingar som utfärdats i överensstämmelse med punkt 1 eller punkt 2 får inte vara äldre än tre månader.

4. Medlemsstaterna skall inom den tid som anges i artikel 7 utse de myndigheter och organ som är behöriga att utfärda dessa handlingar och genast underrätta övriga medlemsstater och kommissionen om detta.

5. I de fall då bevis om den ekonomiska ställningen krävs i värdlandet skall den staten betrakta intyg som utfärdats av banker i utlänningens ursprungsland eller senaste hemvistland som likvärdiga med intyg som utfärdats inom dess eget territorium.

Artikel 7

Medlemsstaterna skall besluta om de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta direktiv inom sex månader från dagen för anmälan och skall genast underrätta kommissionen om detta.

Artikel 8

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 15 oktober 1968.

På rådets vägnar

G. SEDATI

Ordförande